

## یازده اردیبهشت ، تجلی قدرت وحدت و همبستگی کارگران علیه سرمایه داران

امسال در شرایطی به استقبال روز کارگر میرویم که نظام سرمایه داری حاکم بر جهان به دلیل شیوع بیماری کرونا در بحرانی ترین شرایط دهه های اخیر قرار گرفته است . کرونا به خوبی آشکار کرد نظام فاسد و ارتجاعی سرمایه داری که همواره به غارت و چپاول هر چه بیشتر توده ها و انباشت ثروت می اندیشد حتی در تامین ابتدایی ترین نیازهای بهداشتی جامعه ناتوان است و به اعتراف خیرگزاری ها و نشریات سرمایه داری و سازمان جهانی بهداشت ، کارگران و زحمتکشان و اقشار فقیر و محروم قربانیان اصلی این بیماری در تمامی کشورها هستند . جمهوری اسلامی هم از این قاعده مستثنی نیست و علاوه بر بحرانی که در اثر تحریمها با آن درگیر است با شیوع کرونا در آستانه ورشکستگی کامل قرار گرفته ، اگر کرونا توانسته برای مدتی رژیم را از خطر شورش میلیونها بیکار و گرسنه رهایی بخشد ، عنقریب فروپاشی اقتصادی را شاهد خواهیم بود که قیام کارگران و زحمتکشان و توده های خشمگین از این همه فقر و ستم طبقاتی را به دنبال خواهد داشت به همین دلیل رژیم که در تامین ابتدایی ترین نیازهای روزمره توده ها ناتوان است تصمیم گرفته با باز گشایی کسب و کارها و در عین حال حفظ جوهراس آلود ناشی از شیوع این بیماری مانع شکل گیری هر گونه اعتراضی شود و بدین طریق بار دیگر مدتی برای خود زمان بخرد.

سرمایه داران هیچگاه از غارت و چپاول باز نمی ایستد . کینه و عداوت سرمایه داران و رژیم حامیشان با کارگران را پایانی نیست ولی از آنجا که تنها تولید کننده ثروت کارگران هستند همواره به آنها نیازمند و در عین حال همیشه در پی کاستن ضرر و زیانهای خود هستند و تنها راه را در تعرض به حقوق کارگران میدانند ، در روزهای اخیر شاهدیم که برای نجات از ورشکستگی و حفظ دارایی های خود علاوه بر بیکار سازیهای گسترده به شکل رذیلانه ای با تعیین حداقل دستمزد ۱۸۰۰۰۰۰ در شرایط تورمی بیش از ۶۰ درصدی که خود بوجود آورنده آن هستند ، فقر و فلاکت وحشتناکی را برای ماههای آتی زندگی کارگران رقم زده اند . در طی این چهل سال جمهوری اسلامی تنها یک رسالت داشته و آن حفظ منافع سرمایه داران و تامین شرایط مناسب برای غارتگری و چپاول آنها به هر قیمتی و به این رسالت خود به خوبی عمل کرده است و به وضوح نشان داده که نه میخواهد و نه میتواند ابتدایی ترین حق و حقوق کارگران را تامین کند ولی اینک تشدید تحریمها و عدم فروش نفت و به دنبال آن شیوع کرونا جمهوری اسلامی را در اوج ورشکستگی و استیصالی قرار داده که در این چهل سال سابقه نداشته ، درماندگی و به بن بست رسیدن رژیم در ماههای آینده بوضوح مشهود است و البته چشم انداز تیره و تاری برای کارگران و زحمتکشان و توده های محروم جامعه . بی تردید تنها با مبارزه برای افزایش دستمزدها ، بیمه ، مسکن .... و انبوهی از مطالبات بخشهای مختلف جامعه میتوانند با این مطالبات دست یابند ولی این مبارزه به شکل پراکنده به نتیجه ای نخواهد رسید و رژیم به راحتی آن را سرکوب خواهد کرد کاری که در این چهل سال همیشه در اجرای آن موفق بوده . آنچه بیش از کرونا جان و زندگی کارگران و زحمتکشان و تمامی مزد بگیران را تهدید میکند بیکاری و فقر و گرسنگی است ، اینک که رژیم در ضعیفترین شرایط اقتصادی و سیاسی عمر چهل ساله خود قرار گرفته نباید اجازه داد کرونا ناجی رژیم شود ، کارگران و تمامی مزد بگیران ، معلمان ، دانشجویان و جوانان میبایست متحد و یکپارچه تعرض همه جانبه ای بر علیه رژیم را سازمان دهند ، تنها راه تحقق همه مطالبات اعتراضات گسترده خیابانی و اعتصاب عمومی و تعرض به بنیادهای اقتصادی و سیاسی رژیم است . برچیدن بساط این رژیم فاسد و جنایتکار و بدست گرفتن قدرت توسط کارگران تنها راه رهایی از گرسنگی و فقر و بیخانمانی و استبداد است.

هرچه مستحکم تر باد اتحاد و همبستگی کارگران و زحمتکشان

سرنگون باد رژیم ددمنش جمهوری اسلامی

برقرار باد جمهوری فدراتیو شورائی

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فداییان کمونیست

کمیته ایالتی تهران - ۹۹/۲/ ۷